



คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๗๑/๒๕๕๘

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ.๑๘๗/๒๕๕๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสุโขทัย

วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัท โตโยต้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด โจทก์

 { นายประเมิน แดงทุ่ง ที่ ๑

 { นายประมาณ แดงทุ่ง ที่ ๒

 { นางสาวศิริินภา น้อยจันทร์ ที่ ๓ จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค้ำประกัน

โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๙๕๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนโจทก์

จำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ ให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า โจทก์มีนายจิรภัทร วัฒนกี มาเป็นพยานเบิกความประกอบเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๑๕ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ไปจากโจทก์ ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน ธฐ ๒๗๔๐ กรุงเทพมหานคร ตกลงเช่าซื้อในราคา ๕๙๖,๗๓๖ บาท แบ่งชำระเป็นงวดรายเดือนๆ ละ ๘,๒๘๘ บาท รวม ๗๒ งวด

/เริ่ม...



- ๒ -

เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ และงวดต่อไปทุกวันที่ ๒๕ ของทุกเดือนจนกว่าจะครบ โดยการเช่าซื้อมีจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ เข้าทำสัญญาค้ำประกันโดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม หลังจากการเช่าซื้อแล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อให้โจทก์เพียงบางส่วน โดยผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๑๓ ดังนั้น จึงถือว่าจำเลยที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดสัญญา เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถคันที่เช่าซื้อคืนแก่โจทก์ และโจทก์นำรถคันที่เช่าซื้อออกประมูลขายทอดตลาดได้เงินจำนวน ๒๖๑,๐๘๐ บาท จำเลยที่ ๑ จึงต้องชำระค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อให้แก่โจทก์ แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ค่าขาดราคารถยนต์เป็นเงิน ๒๓๖,๒๐๐ บาท ซึ่งเป็นราคาเช่าซื้อที่เหลือตามสัญญานั้น ค่าเช่าซื้อรถดังกล่าวย่อมประกอบด้วยราคารถที่แท้จริงกับค่าเช่า จึงจะเอาค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระมาเป็นเกณฑ์เพื่อเรียกราคารถไม่ได้ อีกทั้งรถที่เช่าซื้อเมื่อใช้ไปตามสัญญารถย่อมมีการเสื่อมราคาลงตามสภาพจึงจะยึดถือตามราคาดังกล่าวมิได้ ประกอบกับโจทก์ได้มีการยึดรถออกประมูลขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ ซึ่งเป็นการบรรเทาความเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อของโจทก์ไปบางส่วนแล้ว ดังนั้น เห็นควรกำหนดให้จำเลยที่ ๑ ชำระราคาขาดราคารถยนต์คันที่เช่าซื้อเป็นเงิน ๒๑๖,๖๐๐ บาท ส่วนค่าเสียหายอันเกิดจากการขาดประโยชน์นั้น ก่อนที่จำเลยที่ ๑ ยังไม่ส่งมอบรถคืนทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์ชอบที่จะคิดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถได้ แต่ที่โจทก์ขอคิดค่าเสียหายซึ่งโจทก์สามารถนำรถออกให้บุคคลภายนอกเช่าได้ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ บาท ต่อวัน นับตั้งแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่ยึดรถมาได้ รวมระยะเวลา ๖๗ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๖,๗๕๐ บาท การที่โจทก์อ้างดังกล่าวเป็นการนำสืบลอย ๆ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าโจทก์จะนำรถไปให้บุคคลอื่นเช่าในอัตราดังกล่าวทุกวัน จึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายให้วันละ ๒๐๐ บาท รวม ๖๗ วัน เป็นเงิน ๑๓,๔๐๐ บาท ส่วนอัตราดอกเบี้ยที่โจทก์ขอคิดนับถัดจากวันฟ้อง

/ในอัตรา...



ในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของเงินค่าเสียหายนั้น เห็นว่า ข้อตกลงตามสัญญาเป็นการกำหนดค่าเสียหายล่วงหน้ามีลักษณะเป็นเบี้ยปรับสูงเกินส่วน จึงกำหนดให้ ๗.๕ ต่อปี เมื่อจำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ในฐานะผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมเพื่อชำระหนี้ดังกล่าวแก่โจทก์

พิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน ๒๑๖,๖๐๐ บาท ค่าเสียหาย อันเป็นค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๑๓,๔๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนเท่าจำนวน ทูนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีไม่กำหนดให้

นายวัฒนา เอี่ยมมอริคม

สมพร พิมพ์/ทาน